

18 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

υδάτων, καὶ φροντίζει τὴν κρᾶσιν τῆς Γῆς. Διέπεται λοιπὸν εἰς τὰ ἐνδόμυχα μέρη τῆς Γῆς μία ἴδιαζεστα Θερμότης αὐξανόμενης διόλου ἔκεινης, τὴν ὅποιαν ἥδυνατο νὰ διαδώσῃ ὁ Ἡλιος.

Τὸ καθολικὸν αὐτὸν Γενόμενον διαμένει νὰ ἐπικυρώσωμεν αἴσιον καὶ δι' ἄλλων πολυαρίθμων. Παρατετριμένον ὑπὸ πολλῶν ἔχεται, ὅτι ἐν καιρῷ χειρῶνος εἰς ὅλα τὰ αὖτρα τῆς Γῆς αναλύει ἡ χιῶν, ὅπου οἱ αἴτμοι αναδιδόμενοι ἔχουσι τὴν διάβασιν αὐτῷ ἐλαφέραν, καθὼς εἰς τὰ φρέατα, εἰς τὰ ἐσκεπασμένα ὑδραγωγεῖα, τὰς θόλους, τὰς δεξαμενὰς, καὶ λοιπά, ὃν ὃν εἰς ὅλην τὴν ἐπίλοιπον ἐπιφάνειαν, ὅπως ἡ Γῆ σφιχθεῖσα ἀπὸ τὸ φῦχος ἐμποδίζει τὰς τοιέτους αἴτματας, ἡ χιῶν διαρκεῖ, καὶ παγάνει μάλιστα αὔτι νὰ αναλύσῃ. Τέτοιο μόνου ἥδυνατο νὰ ἀποδεῖξῃ ὅτι αἱ ἀπόρροιαι τῆς Γῆς αναδιδόμεναι ἀπὸ τοῦ ἐνδομύχων αὐτῆς, ἔχεσιν εἰς βαθμὸν Θερμότητος πραγματιώδους λίαν καὶ αἰδαντικῆς. Εἶναι λοιπὸν αὐτοφελές νὰ ἐπιστρέψωμεν ἐδῶ τῷ ἄλλας νέας ἀποδείξεις εἰδὸς ἐργα βεβαιώμενά διὰ τῆς πείρας καὶ τοῦ παραπρήσεων, καὶ δύχασειτόμενα ἐαν δοὺ αἱμοβιβάλληται τὸ λοιποῦ πεεὶ τότε, καὶ ἐαν ἡ ἐνδόμυχος Θερμότης τῆς Γῆς γνωρίζηται πλέον ὡς εἰς Γενόμενον γενικὸν καὶ πραγματιώδες, ἀπὸ τῆς ὅποιας, καθὼς εἰς ἄλλων γενικῶν τῆς Φύσεως ἐργανων, πρέπει νὰ παραχθῶσιν ἴδιαίτερα ἄλλα ἀποτελέσματα.

Τὸ ἴδιον καὶ πεεὶ τὸ πεπάρτυ Γενόμενός ἐχύει. Κατὰ τὰς ἀποδεικτικὰς δοκιμὰς τὰς ὅποιας εἰςενθέμενα εἰς πολλὰ μέρη τῆς Θεω-

είας τῆς Γῆς, μαρτυρεῖται αἰαμφιβόλως ὅτι
αἱ ὕλαι ἀπὸ τῷ ὁποίων ή Σφαιραὶ ἡμῶν συν-
τίθεται ἔχεσι φύσιν υέλες (α), η βάσις τῷ
ὅρυκτῷ, φυτῶντε καὶ ζώων, εἶνι υελοπαγοῦς.
Φύσεως, ὅτι ὅλαι αὐτῷ τὸ ἀπολειπόμενα, καὶ
ὅλαι τὰ ἐπίλοιπα λείφαντα διώνται ράδιως
ναὶ

(α) "Ολαι καὶ ὕλαι τῆς Σφαιρας ἔχουσι
φύσιν υέλου. Ή γενικῇ αὐτὴν ἀλήθεια, τινὶ ὁποίᾳ
ἥμαις διαάμεναι γὰρ ἀποδίξωμεν οὐδὲ τῆς πείρας, ὑπω-
πτύσσεται ἀκόμη ὑπὸ τῆς Λειβνιτίας, τῷ ὁποίου τὸ ὄνομα
ἔσεται παῖστε εἰς τὴν Γερμανίαν μεγάλη τιμῇ. „Τπό
„πῶν ποιῶν χεδὸν ἐπιειδή καὶ διῆ καὶ ὑπὸ τῶν Ἐκκλη-
„σιασικῶν Συγγραφέων ἐννεοήδη ὅτι εἰς τὰ κρυφιώτατα
„τῆς Γῆς μέρη ἐκτίθησαν θησαυροὶ τῷ πυρός... Συ-
„νεργύζοντε εἰς αὐτὸν τὰ δρώμενα, ἐπειδὴ ἐκ τῆς συντήξεως
„οἵας δηποτεῖν Σκωρίας γίνεται γένος υέλες. ὅτι
„δε τοιαύτη εἰνι· η ἐπιφάνεια τῆς Γῆς, (ἐπειδὴ περιτέ-
„ρω χωρῆσαι μήτε ἐδόνη ἡμῖν) φραγματιώδῶς ἀπο-
„δεικνυόμενα, ἐπειδὴ ὅλαι αἱ γαῖαι καὶ αἱ πέτραι δι-
„δυσι δῆτε τῷ πυρὸς υελον, καὶ πάλιν ὅλαι τὰ γεώδη αἱ
„ποστελθτῶσιν εἰς υελον. Ταὶ μεγάλαι ἐκεῖναι τῆς Γῆς
„ὅτε, οἱ ἀπότομοι κρημνοί, καὶ οἱ αἰδαίνατοι χάλικες ἐν
„ῳ ὅλοκλήρῳ μετατρέπονται εἰς υελον, τί ἔπερόν
„εἰσιν; εἰ μὴ συμπήξεις τῶν πάλαι ποτε ἐκπακτύπων
„σωμάτων, καὶ ἐκείνης τῆς φρώτης διαάμεως, τὸν ὁποίαν
„τῆς φύσεως τῷ πῦρ ὑελεργάσασθε εἰς υέλιν ράδιαν...
„Ἐπειδὴ λοιπὸν δεν ἀφίπτανται ὅλαι, ἐκπίκονται τε-
„λμυταῖον, μάλιστα δε δῆτε τῆς βοηθείας τῶν καυσικῶν
„καπόπτρων, αἰαλαμβάνονται τῆς υέλου τὴν φύσιν. Ἐν-
„τεῦθεν γνωρίζεται εὔχολα, ὅτι η υελος εἰνι ὡς Βά-
„σις τῆς Γῆς, καὶ η φύσις αὐτῆς ἀποκρύπτεται ὑπὸ
„τῶν μορφῶν ὡς ἐπὶ τῷ πλάνον τῶν ἐπιλοίπων σωμά-
„των". Op. Leibnitii Protogaea. Göttingae 1749.
Σελ. 4. καὶ 5.

20 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

νὰ μεταχθῶσιν εἰς ὕελον. Αἱ ὕλαι, τὰς δὲ ποίας οἱ Χηρικοὶ ἀποκαλοῦσι Διαθραυσούσας, καὶ ἐκεῖναι, τὰς ὅποιας ἐπειδὴ ἐπιμένουσιν εἰς τὸ πῦρ τῷ καρίνων των Θεωροῦσιν ὡς ἀσωτίκτες, διώνται μὲν ὅλον τόπον νὰ μεταχθῶσι διὰ τῆς ἀνέργειας αὐτὸς σφοδροτέρου πυρός. Οὕτως ὅλαι αἱ ὕλαι αἱ ὅποιαι σιωτιθέασι τὴν υδρόγειον Σφαιραν, τὰλάχισον ὅλαι ἐκεῖναι ὅσαι εἰσὶν εἰς ήμᾶς ἐγνωσμέναι, ἔχοσι τινὰ ὕελον Βάσιν τῆς οὐσίας αὐτῶν (α). Καὶ οἵμεῖς, ἐκτιθεότες αὐτὰς εἰς τὴν σφοδραν τῷ πυρὸς ἀνέργειαν, διωάμεντα νὰ μετατρέψωμεν ὅλας εἰς τὸ φρωτογενὲς τῆς ἐαυτῷ καταβασεως. Ἡ ύπὸ τοῦ πυρὸς φροντιζεῖσα ἀρχική

εἰκ.

(α) Ὁλαι αἱ γεώδεις ὕλαι ἔχουσι βάσιν αὐτῶν τὴν ὕελον; καὶ διὰ τοῦ πυρὸς δύνανται πάλιν νὰ ἀναχθῶσιν εἰς ὕελον. Ομολογῶ ὅτι δίδονται μερικαὶ ὕλαι, τὰς ὅποιας τῷ ημετέρῳ καρίνων τῷ πῦρ δεν διώνται νὰ ανάξῃ εἰς ὕελον; αὐλόμενος δέ τοι μέσας εἰός ἄξιος καυτικῆς κατόπτρης, αἱ ἴδιαι αὐταὶ ὕλαι αἰαχθόσονται εἰς ἐκείνων μήπετε οὗτος ὁ πόπος ἐδὼ ἵνα αἴσχυρων δισταύρωσης, πῶν ὅποιων οὐ θερμότερος ἄξιος τοῦ αἴσχυρον δισταύρωσης, πῶν ὅποιων οὐ τοις ἀποκατασθησον πτοσίμως, οὐ νὰ ἄξιος τοῦ αἴσχυρον δισταύρωσης εἰς τινὰ εἰσιαντων ὕλας. Άλιθες δέ τίναι ὅτι δεν δίρεθησαν αὐτοὶ αἴχρει τῆς σύμμερου κάτωπτρας τόσου διωντοί ὥσε νοομετατρέψωσιν εἰς ὕελον μερικαὶ ὕελοπαγῆς ὕλαις, καθὼς τινὰ Ορεοκρύσταλλον, τὸν πυρίτια λίθον. Δεινοὶ εἶναι λοιπὸν αἱ ὕλαι αὐταὶ ἐκ τῆς αὐτῶν φύσεως αἴμεστατρεπτοὶ εἰς ὕελον; αὐλός μόνον χακάζονται πλάνου σφοδρότερον πῦρ.

ἔκπλεις ὀλοκλήρως τῆς γεώδειας ὕλης, ἀπεδείχθη λοιπὸν καθ' ὅλην τὴν ἀυτηρότητα μιᾶς ἀκεβάσις Λογικῆς, Ἐκ τοῦ προτέρου Α'. διὰ τοῦ πρώτου Γενομένου τῆς ἐπικυρώσεως τῆς Σφαιρας πρὸς τὸν Ἰσημερινὸν καὶ ἐπιπεδώσεως πρὸς τὰς πόλους. Β'. Ἐκ τῆς ἐνεργείας, διὰ τῆς δούτερης καὶ τείτης Γενομένου, τῆς ἀνυπαρχόσης αὐτῷ εὐδοτέρας τῆς Γῆς θερμότητος. Γ'. Ἐκ τοῦ ύστερου, διὰ τῆς τετάρτης Γενομένου τὸ ὄποιον αποδεικνύει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας τῆς πυρὸς, ὅτι τῆς σύγχειλόσεως τῷ γεωδῶν οὔσιῶν.

"Ομως, μὲν ὅλον ὅπεραί συντιθεῖσαι τὸν ὑδρόγειον Σφαιραν ὕλαι πάσαις ὑελώδεις τὸ κατάρχας, καὶ αὐτὰς διώσταί τις πάλιν νὰ μετατρέψῃ εἰς ὕελον, πρέπει ὅμως νὰ διακείνωται καὶ διαχωρίζωνται ὅταν θεωρῶνται πρὸς τὰς διαφόρας αὐτῷ κατασάστεις εἰς τὰς ὄποιας πάσαις πρὸς τῆς αναγωγῆς εἰς τὴν ὕελον. Τόσον εἶναι αναγκαία ἔνταῦθα νὰ τοιαύτη παρατήρησις, ὅτε μόνη διώσταται νὰ ἀποδείξῃ κατά τὴν διαφόρετες ἐκείνων τῷ ὕλῶν νὰ σχημάτισται. Πρέπει λοιπὸν νὰ διαιρεθῶσιν αὐταὶ εἰς ὕλας ὑελοπαγεῖς, καὶ ὕλας Ἀσβεστώδεις, ὡν αἱ μὲν πρώται δὲ δοκιμάζουσιν ἐκ μέρους τοῦ πυρὸς τὴν παραμικρὰν ἐνέργειαν, ἔως οὐ δὲ ὁχθῶσιν εἰς σὺν βαθμὸν ἴκανὸν ὥστε νὰ μετατραπῶσιν εἰς ὕελον· αἱ δὲ ἄλλαι καὶ ἐναντίαις πάσχοσιν εἰς σὺν ἐλάσσονα βαθμὸν τὴν πυρὸς τὴν ἄλλοισιν αὐτῷ εἰς τὸ ἔκτεφρον. Ή ποσότης τῷ Τιτανωδῶν οὔσιῶν αἱ καὶ λίαν μεγάλη διέργηται εἰς τὴν Γῆν, μό-

22 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

ὅλον τότε παραβαλλομένην κορὸς τινὰ ποσότητα
τῇ εὐτέφρων, εἰσὶν ὅλιγη κατὰ πολλά. Ἀπο-
δεικνύει τὸ πέμπτον Γενόμενον τὸ ὄποιον κατ-
ἀρχὰς σύζεσθε μεντα, ὅτι η̄ χιμάτισις ἔκείνων,
εἰσὶν τῷ ξόνῃ ἐπέργη, τῷ δοικείᾳ διαφόρη. τῷ
βλέπομεν φαινεῖσθαι, ὅτι ὅλαι ἔκεῖναι αἱ ὕλαι
ὅσαι δὲ παρήθησαν ἀμέσως ὑπὸ τῆς φρωτο-
γενῆς πυρὸς, εχιματίδησαν ὕσερον διαμεσά-
σαντος τὴν ὁδοτος, ἐπειδὴ ὅλαι εἰσὶ σώματοι
απὸ κογχύλια καὶ απὸ ἄλλα παρόμοια λείψα-
ται θαλασίων φρούρων. Ἀναφέρομεν εἰς τὴν
κλάσιν τῇ μελοπαγῶν ἀστιῶν, τὰς ἀκροτόμες
πέτρας, τὰς Κυαρζείς λίθους, τὰς Ἄιρους,
τὰς Ἀμιολίθους, τὰς Γραΐτας, τὰς Σχιστάς,
τὰς Ἀργίλλας, τὰ Μέταλλα καὶ τὰ μεταλλικά
Ορύκτα. Ληφθεῖσαι αἱ ὕλαι αὐταὶ ὄμοι, χιμ-
ατίζουσι τινὰ ἀληθῆ βάσιν τῆς Σφαίρας οὐ-
μῶν, τῷ σωτιδέασι τὸ περάτιστον ἀυτῆς, καὶ
μέγιστον μέρος, ὅλαι φροαχθεῖσαι τὸ κατ’ αρ-
χὰς ὑπὸ τῆς φρωτογόνης πυρός. Εὖ αὐτῷ μό-
νη η̄ ἀιμος εἰσὶ κόνις νέλου, αἱ δὲ Ἀργίλλαι
εἰσὶ σεσιπῆα Ἀιμος εἰς τὸ ὕδωρ, οἱ Σχι-
σοὶ εἰσὶ ξηρανθεῖσαι καὶ σκληρυνθεῖσαι Ἀρ-
γίλλαι, η̄ Ἀκρότομος πέτρα, αἱ Ἀμιολίθοι,
οἱ Γραΐται, εἰσὶν μελοπαγεῖς μόνον ὄγκοι,
η̄ ἀιμοι μελώδεις χίματος συμπεπηγότος, οἱ
Πυρῆται, αἱ Κρύσταλλοι, τὰ Μέταλλα, καὶ τὸ
πλεῖστον μέρος τῇ ἐπιλοίπων μετάλλων, εἰ-
σὶν αἱ ἀποσταλαζεῖς μόνον, αἱ διηθήσεις, η̄
αἱ εξάρσεις τῇ φρώπων ἔκείνων ὕλῶν· τὰ ὄ-
ποια ὅλαι, ανακαλύπτοσι τινὰ φρώπων αἴρ-
χειν εἰς ήμᾶς, καὶ τινὰ κοινεὰ φύσιν, δια τῆς

άμεσα καὶ ράδιας των αἰαγωγῆς εἰς τὸν ὕελον.

Άλλ' αἱ ἄμμοι, τὰ Τιτανώδη λιθόδερα, αἱ Κιμωλίαι, οἱ Πυρόμαχοι, τὰ μάρμαρα, αἱ Αλάβαστρα, τὰ σκοτεινὰ ἢ καὶ διαφανῆ Τιτανώσπαδα, ὅλαις τοῖς λόγῳ αἱ ὕλαις ὅσαι ἐκτεφρύνται ράδιας, διὸ προσεγγίζουσιν εἰς τὴν πρωτογενῆ αὐτῷ φύσιν. Αὐτὸν ὕελος κατέαρχας αἱ Τιτανώδεις ὕλαις καθὼς αἱ ἐπίλοιποι ἄλλαι οὐσίαι, διηλθον ὅμως διὰ φλεβίων ἐκ τῶν ὅποιων διεφθάρησαν. Ολαὶ ὅσα ἐγένοντο ἀπὸ τὰ ἀπολελιθωμένα θαλάσσια, κουχύλια, καὶ τὰ διασωζόμενα λείψανα τῶν ὕδροβίων ζώων, ἐχηματίδησαν εἰς τὸ ὕδωρ, διὰ τοῦ ὅποιων μόνον μεταβάλλεται εἰς τερεὸν τὸ ρέστον καὶ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης μεταποιεῖται εἰς πέτραν (α). Ολαὶ τὰ κοινὰ μάρμαρα, καὶ οἱ ἐπίλοιποι Τιτανεῖοι λίθοι, σύγκεινται ἀπὸ ὄλοκληρα κουχύλια, καὶ ἀπὸ κομμάτια Κουχυλίων, Κορυλλίων, Αγερίων κτλ'. τῶν ὅποιων ὅλα τὰ μέρη εἰσὶν. ἔτι φανερά, ἢ καν λίαν καταληπτά· οἱ λίθακες, εἰσὶ τὰ λείψανα τοῦ μαρμάρων καὶ τοῦ Τιτανώδου λίθου,

τὰ

(α) Τὰς πιαύτινες μετατροπήν διαίμενα ἀκερβῶς γὰρ ἴδεαδόμεν. Κατέχει τὸ θαλάσσιον ὕδωρ αὐτολευμένα γεώδη μόρια, τὰ ὅποια συγκιρρώμενα μετὰ τῆς ζωτικῆς ὕλης, συνεργάζονται εἰς τὸν κουχυλίων τὸν χηματισμὸν δῆλον τὸ μηχανισμὸν τῆς χωνδρίσεως τῶν πιούπων ὀστρακοδέρμων, καθὼς τὸ σπερικόν, ἥτοι ἡ μετάξη, ἐστὶ τὸ παραχθεῖν ἐκ τῆς παρεγχύματος τῶν φύλων, αἴσιμος μετὰ τῆς ζωτικῆς ὕλης τῶν Σηροσκωλίκων.

24 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

τὰ ὅποια ἡ ἀνέργεια τῷ παγετῷ καὶ τῷ αἰ-
ρος ἀπέστασι απὸ τῆς βράχες αὐτῷ, ἐκ τῷ
ὅποιων παρομοίως διώναται ναὶ γενή "Ασβε-
στος, καθὼς ἐκ τῆς μαρμάρου ἢ τῆς πέτρας,
διώναται ὡσαύτως ναὶ γενή ἐκ τῆς Κιμωλίας
καὶ τῷ Τόφῳ, τῷ οὐτων λειψανών τῷ Θα-
λασίων υλῶν. Αἱ Ἀλάβαστροι καὶ τὰ μάρμα-
ρα, τὰ ὅποια μόνον ἔχοσιν Ἀλάβαστρον, δύ-
ναται ναὶ παραβληθῶσι καὶ θεωριθῶσιν ὡς
μεγάλοι σαλακτῖται, οἱ ὅποιοι γένονται ἀπὸ
τῷ λοιπῷ μαρμάρων καὶ τῷ κοινῷ πετρῶν.
Τὰ Τιτανέστατα σχηματίζονται εἰς Τιτανώ-
δεις ωσίας διὰ τῆς ἀποσαλάξεως ἢ διηδύσεως,
καθὼς χηματίζεται ἡ Ὀρεοκρύσαλλος μεταξὺ
τῷ υελοπαγῶν υλῶν. "Ολον ἀυτὸν δύναται ναὶ
ἀποδειχθῆ ἐπὶ πλέον διὰ τῆς αὐθεωρίσεως
τῷ τοιάτων υλῶν, καὶ τῆς προσεχεῖς οἰκετάσεως
τῷ μυημένων τῆς Φυσεως.

ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἐπιάνω τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς καὶ εἰς τὰ σύ-
δότερα ἀυτῆς μέρη, δίεισκονται κογχύλια καὶ
ἄλλα φροιόντα ταλάσσια· καὶ ὅλαι αἱ υλαι ὁ-
ποῦ ὄνομάζονται Τιτανώδεις σωτίθενται
ἀπὸ τῷ λειψανών αὐτῷ.

ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Αφ' ἧς οἰκετάσης τὰ κογχύλια καὶ τὰ ἐπί-
λοιπα ταλάσσια φροιόντα, ὅποι αὔρυσσονται
ἀπὸ τῆς Γῆς, εἰς τὸν Γαλλίαν, Ἀγγλίαν, Γερ-
μα-

μανίαν, καὶ ἐπίλοιπον μέρος τῆς Εὐρώπης, γνωστὸν ὅτι σῦ μεγάλον μέρος εἶδων τὴν ζώων αὐτῇ εἰς τὰ ὄποια αὐτῶν ποτε παρόμοια ὄστρακα, δὲ διέρχονται πλέον εἰς τὰς γειτνιαζόσας Θαλάσσας, ή ὅτι μήτε ὑπάρχουσι ποσῶς, ή ὅτι διέρχονται μόνον εἰς Θαλάσσας Μεσογείας. Τὸν διόν παραπρέπει τοῖς τὰς Σχιστὰς καὶ ἐπιλοίπυς ἀλλας ὑλας κειμενάς μεσά εἰς τὰς βαθύτερες χαῦδακας, ἐν οἷς φαίνονται σύγχρονοι ὄφεις ἢ φυτόν, τὴν ὄποιαν μηδὲν εἶδος αὐτής πλέον εἰς τὸ ἥμετερον κλῖμα, ἢ τὰ ὄποια μήτε διέρχονται τὰ λοιπά, ή αὖ διέρχονται, διέρχονται μόνον εἰς τὰ Μεσόγεια κλίματα.

ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Εὑρίσκονται δὲ τῇ Σιβηρίᾳ καὶ τοῖς Ἀρκτικοῖς λοιποῖς μέρεσι τῆς Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, σκελετοὶ καὶ ἀκρόδοντες Ἐλεφάντων, Ἰπποποτάμων, καὶ Ῥινοκέρων παμπλιθεῖ, ἐκ τῆς ὄποιαν βεβαιώμενα, ὅτι, τὰ εἴδη τὴν ζώων αὐτῇ, τὰ ὄποια τῇ σύμερον διώνται μόνον εἰς τὰς Μεσημβρινὰς τόπους νὰ κατοικήσωσιν, ὑπῆρχον καὶ κατώκουν ἄλλοτε εἰς τὰ Βόρρεια μέρη. Καὶ παρεπτρίθη ὅτι τὰ λείψανα ἔκεινων τὴν Ἐλεφάντων καὶ τὴν ἐπιλοίπων ζώων τῆς Ἕπειρος, διέρχονται εἰς μίαν μικρὰν βαθύτητα Γῆς, ἐν ᾧ τὰ κογχύλια, καὶ τὰ ἐπίλοιπα λείψανα τὴν Θαλασσίων ψροϊόντων, διέρχονται κεχωσμένα εἰς τὰς μεγίστας βαθύτητας τῆς ἐνδομέχων τῆς Σφαίρας.

ΜΝΗ-

26 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Εύείσκονται ἀκρόδοντες καὶ ὅσα ἐλέφαντων κα-
θὼς καὶ ὁδόντες Ἰπποποτάμων, εἰς τε τὰς Ἀρ-
κτικὰς Γαῖας τῆς ἡμετέρας Ἡπείρην καὶ εἰς τὰ
Βόρρεια μέρη τῆς Αμερικῆς, αὐτὸν τὰ εἴδη τῶν
ἐλέφαντος, οὓς ἵπποποτάμου μήτε δίεισκονται
πλέον εἰς τὴν Ἡπειρον ἐκείνην τῷ Νέῳ Κόσμῳ.

ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Κατὰ τὸ μέσον τῆς Σιρᾶς, καὶ εἰς τὰς ἀπω-
τάτω ἀπὸ τῆς Θαλάσσης τόπους, δίεισκονται ἀ-
πειρον πλῆθος κογχυλίων, τοῦ ὅποιων τὸ πε-
ριασότερον μέρος αὐτῆς εἰς τὰ ζῶα τοῦ αὐτοῦ
γένους δίρισκόμενα ἥδη εἰς τὰς μεσογείας Θα-
λάσσας, ηγὸν τοῦ ὅποιων πολλὰ ἄλλα δὲ ἔχε-
σι πλέον εαυτοῖς κάνεν ζῶν αὐτοῦ λόγον, ὥστε
φαίνονται ὅτι τὰ εἴδη αὐτὰ διόλου ἔχασσαν,
ηγὸν οὔτελοθρόνοσαν δι' αἰτίας ἄχει τοῦδε α-
γνώστους.

Παραβαλλομένων τῷ Μνημείῳ τούτων
κορὸς τὰ Γειόμενα, φαίνεται ἐκ τῆς παραυτίκα
ὅτι ὁ χρόνος τῷ σχηματισμῷ τοῦ ὑελοπαγῶν
ἀστιῶν, εἰς τολλῷ ἀρχαιότερος τοῦ χρόνου τῆς
συνθέσεως τοῦ Ασβεστωδῶν, ηγὸν ὅτι δύνα-
ται διακερδῶσι τέσσαρες ή ηγὸν πάντες Ἐ-
ποχαὶ εἰς τὴν μεγίστην τοῦ χρόνων βαθύτητα.
—— Ἡ Πρώτη, καθ' λέων, ἐν τῷ οὐλῇ τῆς
Σφαιρᾶς δίεισκετο εἰς τῆξιν ὑπὸ τῆς πυρὸς, ἐ-
λαβεῖν ή Γῆ τὸ σχῆμα αὐτῆς, ηγὸν ἐπεκυρώ-

ἘΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ. 27

Ὥη ωρὸς τὸν Ἰσημερινὸν, ἐπιπεδωθεῖσα περὶ τὰς Πόλους διὰ τῆς περιγραφομένης κινήσεως.

—— Ἡ Δυετέρα καθ' ἥν ἡ ρόωδης ὕλη τῆς Σφαιρας συμπάγη εἰς τερεβήν, καὶ ἐχημάτισε τὰς σχέσιους οὐκούς τῷ υελοπαγῶν ἐκείνων ὑλῶν. —— Ἡ Γρίτη, καθ' ᾧ ἡ Θάλασσα ἐσκέπαζε τὴν ἥδη κατοικουμένην Χέρσον, καὶ ἐφερε τὰ ὄστρακοδερματα ἀπὸ τῷ ὅποιων ἐσχηματίσθησαν αἱ ασβεστώδεις κύστες. —— Ἡ Τετάρτη, ὅταν ὑπειράφησαν εἰς τὰς δεξιὰμενάς αὐτῷ αἱ Θάλασσας ὅπου ἦν τότε ἐσκέπαζον τὰς ἡμετέρας Ἡπείρυς. Μία Πέμπτη Ἐποχὴ, φανερῶς ἀποδεδειγμένη, ως αἱ ωρῶται τεσσαρες, ἐσιν ἡ Ἐποχὴ τῷ χρόνῳ, καθ' οἵ τις οἱ ἐλέφαντες, ἵπποποταμοί, καὶ τὰ ἐπίλοιπα ζῶα τῆς Μεσημβείας κατώκην τὰς Ἀρκτικὰς Γαῖας. Ἡ Ἐποχὴ αὕτη εἴτε ωροφανῶς ὑστερωτέρα ἀπὸ τῶν Τετάρτων, ἐπειδὴ τὰ λείψανα τῷ χερσατῶν ἐκείνων ζώων, διέρισκονται ακόμη ἐπιών τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς, ὃν ὡς τὰ τῷ Θαλασσῶν λείψανα εἰσὶ κεχωσμένα τὸ πλεῖστον εἰς μεγάλα βάθη, καὶ εἰς αὖτε τὰ ἔδια μέρη.

Ἄλλα πῶς; ἐρεῖ τις, μήπας πατώκησαν πάλαι ποτε τὰς Ἀρκτικὰς ἡμῶν Γαῖας οἱ ἐλέφαντες καὶ τὰ ἐπίλοιπα ζῶα τῆς Μεσημβείας; Τὸ ποιότον ὅσον φαίνεται καὶ ἴδιαίτερον καὶ παράδοξον, εἴτε μὲν τοῦτο ἵκανῶς βέβαιον. Εὐρέθησαν καὶ ακόμη διέρισκονται ὡς τῇ Σιβηρίᾳ, Ρωσίᾳ, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς τῆς Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας τόπους τοὺς ἀρκτικοὺς πολυάριθμα ἐλεφαντῶν ὄστα· οἱ ακρόδοντες τῷ

28 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

έλεφαίτων αὔρυσσονται ἐκ τῆς Γῆς ἀπὸ μεγάλην ποδῶν βάθος, καὶ γυμνώνονται ἀπὸ τῆς υδάτων, ὅταν αὐτὰ πρημνίζωσι τὴν Γῆν τῆς ὄχθης τῆς ποταμῶν, δέργονται τὰ τοιαῦτα ὅσα καὶ οἱ ὁδόντες εἰς τόσον διαφόρας τόπους καὶ τόσον πλῆθος τὸν αὐλαῖμὸν, ὡς δὲ δύναται νὰ περιορισθῇ τις μόνον εἰς τὴν ιδέαν, ὅτι αὐτὰ εἰσὶ λείτανα τινῶν Ἐλεφαίτων φερθεῖτων ύπὸ τῆς αὐθρώπων εἰς τὰ Φυγὰ κλίματα, μάλιστα δὲ αὐαγκάζεται διὰ τῆς ἐπαναληφθείτων τῇ σύμερον πειραμάτων νὰ συμφωνήσῃ ὅτι τὰ ζῷα αὐτὰ οἶσαν ἄλλοτε φυσικοὶ κάτοικοι τῆς Βορρείων μερῶν οὖτε, καθὼς οἴδι εἰς τὰ Μεσημβρινὰ μέρη δέργονται. Αποτελεῖ ὅμως θαυμασιώτερον τὸ φρᾶγμα καὶ δυστεκτηγυπτότερον οἱ εὑρεσίς τῆς λειταίων παρομίων ζώων τῆς Μεσημβείας τῆς ίμετέρας Επρᾶς, οὐ μόνον εἰς τὰ ἀρκτικὰ μέρη τῆς Βορρείων ίμῶν μερῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς γαῖας τὰ Καναδά, καὶ τὰς ἐπιλοίπους δὲ τῆς Βορρείου Αμερικῆς. ἔχομεν μάλιστα εἰς τὸ βασιλικὸν μυστεῖον ὁδόντας καὶ ὅσα εἵλεφαίτων πολυάριθμα, τὰ ὅποια δέρεθνονται ἐν τῇ Σιβηρίᾳ. ἔχομεν πάλιν ἄλλους ὁδόντας καὶ ὅσα εἵλεφαίτινα, αὔρυχθείται ἐν τῇ Γαλλίᾳ, καὶ τελευταῖον ὁδόντας καὶ ὅσα εἵλεφαίτων, καὶ ὁδόντας φρὸς τάτοις. Ιπποποτάμων δέρεθνοτε εἰς τὴν Αμερικὴν εἰς τὰ πλησιόχωρα μέρη τῆς Οχίς ποταμοῦ. Κατώκησαν λοιπὸν ἄλλοτε αὐαγκαίως τὰ ἀρκτικὰ κλίματα τοιαῦτα ζῷα, ὅποια τῇ σύμερον μήτε διώνται ἐκεῖ νὰ διάξωσι, καὶ μήτε ζῶσιν ἄλιθῶς ἄλλος εἰμὴ εἰς τοὺς Θερμοὺς

τόπους· ἐπομένως ὅτι οὐ πεπαγμένη Ζώνη. Νῦ
ἄλλοτε Θερμή, καθάδες οὐ διακεκαυμένη εἰς καθ'
ἡμᾶς. Ἐπειδὴ εἶναι διόλου ἀδιάνατον, ὅπως,
τὸ συζατικὸν εἴδος, οὐ κρεῖττον εἰπεῖν οὐ πραγ-
ματιώδης σωμείθισις τοῦ σώματος τῷ ζώων,
ζῆσα τὸ σαφερώτατον εἰς τὸν Φύσιν, δυνηθῆ τό-
υον νὰ μεταπλαξτῇ, ὡς εὐθὺς δώσῃ εἰς τὰς Ἐ-
λέφαντας τῆς Ἀρκτοελάφου τῶν πρᾶσιν, μήτε
νὰ υποθέσῃ τις, ὅτι τὰ ζῶα τῆς Μεσημβρίας
τὰς οποῖα χρειάζονται μίαν μεγάλην Θερμότη-
τα διὰ τὰ ὑπάρχωσιν, οὐδαμήθισταν ἄλλοτε νὰ
ζήσωσι καὶ νὰ πολλαπλασιαθῶσιν εἰς τὰς Ἀρ-
κτικὰς Γαῖας, εἰπὲ τῷ κλίματος οὐ πρᾶσις οὐ τό-
σον φυγὴ καθάδες εἰς τὰς καθ' ήμᾶς χώρας οὐ-
ξέρομεν. Ο.Κ. Γιαλινός, ὁ ὄποιος διέβηεξε
ὅλην τῶν Σιβηρίων, καὶ ἐσώαξεν ὁ γδιος πολ-
λὰ ἐλεφαντῶν ὄστρα, ζητεῖ ἵνα ἀποδώσῃ τὸν
λόγον τῷ πράγματος, υποθέτων ὅτι πολλαὶ
πλημμύραι ἐπελθοῦσαι εἰς τὰ Μεσημβρινὰ
μέρη εἰδίωξαν τὰς Ἐλέφαντας πρὸς τὰς Ἀρκτι-
κὰς Γαῖας, ὅπτε δύναται, διὰ τὸ πολὺ φύγος α-
πέθανον. Άλλ' οὐ ποτεθεῖσα ἄυτη αὔτια, διὸ
εἶναι τελείως μὲν τὸ πρᾶγμα αὐτοῖς· ἔως
τῶρα ἴσως αὐτοκάρφοσαι ἀπὸ τῷ ἀρκτικῶν με-
ρῶν περισσότερα ὄστρα ἐλεφαντινα, παρὰ ὄσα
ηδιάντο νοῦ δώσωσιν ὅλοι ὁμοῦ τῷ Ἰνδιῶν οὲ
Ἐλέφαντες, καὶ ἐφεξῆς αὐτούς χάσσονται ἀκόμη,
ἔως τὸ ὄλοκλήρως κατοικηθῶσιν αἱ μεγάλαι ε-
κεῖναι τῷ Βορρᾷ ἔρημοι, οἷσαι ὄλιγον εὔνωσ-
μέναι εἰσέτι, καὶ ἔως τὸ αὐτοκαπωθῆ ἡδὲ αὐτο-
σκαφῇ διόλῃ η Γῆ διὰ τῷ χειρῶν τῶν αὐτρώ-
πα. Ηθελεν γάνω πρὸς τάτοις παράξενον, εἰπὲ

30 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

εὗρεποντο τὰ ζῶα ἐκεῖνα μίαν ὄδὸν, ἵτις κα-
θόλου δοὺς ἥρμοζε εἰς τὴν φύσιν των ἐπει-
δῆ, ὅταν ἀυτοὶ ὑποτίθενται ὅτι ἀπόσθησαν
ὑπὸ τοῦ πλημμύρων τῆς Μεσημβείας, εἶχον δύω
μέρη καταφυγῆς φυσικὰ πρὸς τὴν Ἀσίαν, τῷ
πρὸς τὴν Δύσιν, διατί λοιπὸν κατέφυγον ἄλλοι
τοῦ ἔξικοστου ἀρκτικοῦ βαθμοῦ, ἐν φύδισμά
ναὶ ἐμποδισθῶσι καθ' ὄδὸν, ἢ νὰ ἀπομακρι-
θῶσιν εἰς μέρος πλέον δύτυχέτερον; γὰρ πῶς
διώναται νὰ καταληφθῇ, ὅτι διὰ μιᾶς πλημ-
μύρας τοῦ μεσημβενῶν θαλασσῶν, ἀδιώχθη-
σαν εἰκαῖ τοῦ χιλίων λακών τῆς ήμε-
τέρας ξηρᾶς, καὶ ὑπὲρ τὰς ἔξι χιλιάδας λό-
κας εἰς τὴν ἑτέραν; αἰδιώνατον δὲ, ὅτι μία
πλημμύρα τῆς θαλασσῆς τοῦ Μεγάλων Ἰνδῶν
ἔστι τοὺς ἐλέφαντας εἰς τὴν γῆν τῆς Καί-
δα, ἀλλὰ μήτε εἰς τὴν Σιβηρίαν· ὡσαύτως
δὲ ἀδύνατον ὅτι κατέφυγον ἀυτοὶ τόσον πολυά-
ειδεῖς εἰς παρομοίας τόπους, καθὼς ἀποδει-
κνύσσι τότο τὰ λείψανα.

Ἐπειδὴ λοιπὸν οὐ τοιαύτη στέγησις ἐφαίη
οὐλίγον ἀρεστή, ἐνόμισα ὅτι διώναται νὰ ἀπο-
δοθῇ μία ἑτέρα, ἀξιωτέρα πλέον καὶ καθ' ὅλα
τύμφωνος μὲ τὴν ἐμβώ Θεωρίαν τῆς Γῆς· ἀλ-
λὰ προτὸν νὰ ἐκθέσω ἀυτὴν φροντίσω διὰ νὰ
πορολάβω ὅλας τὰς δυσκολίας. — ἀ. "Οτι τὸ
ὅς τον ὄπεν δύείσκεται εἰς τὴν Σιβηρίαν καὶ Κά-
ναδαν ἔστι βεβαίως ἐστὸν ἐλέφαντος, γάρ οὐχὶ^τ
ὅς τον Μόρσου ή Φώκης, καθὼς τινες Περιηγη-
ταὶ ἀθέλησαν· δύείσκεται ὡσαύτως εἰς τὰς
Αρκτικὰς Γαῖας ὅς τον Μόρσου ὄρυχτον, ἀλλὰ
διαφέρει αὐτὸν τῷ Ἐλεφαντίνῳ, καὶ διὰ τῆς πα-

ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ. 31

ραβολῆς τῆς ἐσωτερικῆς των ύφης εὔκολα διαχείνονται ἀπ' ἄλληλων. Οἱ γόμφιοι ὁδόντες, οἱ ὀμοπλάται, οἱ μηροὶ, καὶ ὅλα τὰ ὄστα ὅσα δύείσκονται εἰς τὰς Ἀρκτικὰς Γαῖας, εἰσὶ βέβαια ἐλεφαντῶν ὄστα παρεβάλομεν αὐτὸν μετὰ τοῦ ἀναλόγου διαφόρου μερῶν ὅλοκλήρως ἐλεφαντίνα σκελετῶν, καὶ μήτε δυμάται ναὶ ἀμφιβάλλοται πλέον περὶ τῆς τῷ εἶδει αὐτῷ ταυτότητος· οἱ πέρισσοι εἰκεῖνοι μεγάλοι ὁδόντες οἱ δύεισκόρικοι εἰς τὰς ἴδιας Ἀρκτικὰς χώρας, τοῦ ὅποιων τὸ κοπτερὸν μέρος φέρει θιφλίς ζῆμα, ἔχουσιν ὅλους τοὺς χαρακτῆρας τοῦ γομφίου ὁδόντων σύδεις ἵπποποτάμων· καὶ οἱ σέξαισιοι ἄλλοι ὁδόντες τοῦ ὅποιων τὸ κοπτερὸν μέρος σύγκειται ἀπὸ χονδρᾶς καὶ ἀμβλεῖας ανωκάς, ανῆκον εἰς τὸν εἶδος τὸ ὅποιον σέξιλείφθητι οὐδὲν ἀπὸ τῆς Γῆς, καθὼς σέξιλείφθησαν οἱ μεγάλοι "Ελικες" ἐκ τῆς Θαλάσσης οἱ καλύμβνοι "Αμμωνος" κέρατα.

B'. Τὰ ὄστα καὶ οἱ ἀκρόδοντες τοῦ παλαιῶν ἐκείνων ἐλεφαντῶν, εἰσὶ τὸλάχιστον τόσον μεγάλα καὶ χονδρά καθὼς τὰ ὄστα τῶν ταριχῶν Ἐλεφάντων. Περὶ αὐτῷ διώταν ναὶ βεβαιωθῆτις δέ τοῦ περιγραφῶν καὶ καπαμετρήσεων δοθεισῶν ὑπὸ τοῦ Κ. Δωβαντών· ἀλλ' ἀπ' ἐκείνης τῆς χρόνες μοί εἰσάλη εἰς ὅλοκληρος ὁδούς καὶ μεγάλα ἀλλα κομμάτια ὄρυχας ὄστα, τῶν ὅποιων τὸ μετροῦ ὑπερέχουσι πολὺ τὸ μῆκος καὶ πάχος τῶν κοινῶν ὄστων· ὁ ἴδιος ἐξήποσε εἰς ὅλας ταῦ-

(α) Τὰ ὄστα καὶ οἱ ὁδόντες τῶν παλαιῶν ἐκείνων ἐλεφάντων εἰσὶ τούλαχιστον τόσον μεγάλα καὶ χονδρά καθὼς τὰ ὄστα τῶν ταριχῶν Ἐλεφάντων. Περὶ αὐτῷ διώταν ναὶ βεβαιωθῆτις δέ τοῦ περιγραφῶν καὶ καπαμετρήσεων δοθεισῶν ὑπὸ τοῦ Κ. Δωβαντών· ἀλλ' ἀπ' ἐκείνης τῆς χρόνες μοί εἰσάλη εἰς ὅλοκληρος ὁδούς καὶ μεγάλα ἀλλα κομμάτια ὄρυχας ὄστα, τῶν ὅποιων τὸ μετροῦ ὑπερέχουσι πολὺ τὸ μῆκος καὶ πάχος τῶν κοινῶν ὄστων· ὁ ἴδιος ἐξήποσε εἰς ὅλας ταῦ-

32 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

τὰ τοῦ ὅποίων ἡμεῖς αὐτὸν παρεβάλομεν· ἀ-
ποδεικνύεται τότε, ὅτι τὰ ζῶα ἐκεῖνα δεν κα-
τώ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΤΟΜΕΑΣ ΝΕΟΔΗΜΟΥ ΛΑΖΑΡΙΔΗΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΣΙΟΥ

ἐμπόρους τῷ Παχυσίων πωλητὴς τῷ ἐλεφαντίνῳ ὀξέων,
αὐτὸς δεν δύριδη παρόμοιος ὁδὸς μὲν ἐκείνου κατὰ τὸ μέσον
γενθεῖ τῷ, μεταξὺ τούτος λίαν μογάλου πλεύσιον, μόνον
εἰς τὴν ὄμοιος μὲν ἐκείνης, οἱ ὅποιοι ἐκομίσθησαν ἀπό
τῆς Σιβηρίας· ή φρός τὸν βάσιν αὐτὸν περιφέρει εἰς 19
δακτύλων. Οἱ πραγματεύσαντες ὄνομάζουσι τὸ μή ορυκ-
φυ, ὁ στοῦν ωμόν, τὸ ὅποῖον λαμβάνουσιν ἀπό τῶν
ζωντανῶν ἐλεφαντῶν, τῷτοι ὅποῖον μέλεσκεται εἰς τὸν αὐτὸν
τραχὺ μὲν τὸς φροσφάτης ἀκόμη τῷ 'Ἐλεφαντινού σκελετός'
καλοῦσι δέ ὁστοῦν ἐξειργασμένον ἐκέντο, τὸ δὲ
ποιον ἔβαγουσιν ἀπό τῆς Γῆς, τῷ τῷ ὅποίου ή ποιότης
διαφθείρεται κατὰ τὸ μᾶλλον τῇ θάνατῳ, κατὰ τὴν μέίζον-
τα τῇ ἐλάσσονα διαμονή, ή διὰ τῆς τῷ Γαλλῶν οὐσίας
ἐμεργυητικῆς μᾶλλον ή θάνατῳ, εἰς τὸς ὅποίας μέλεσκε-
ται ἀγκεχωσμένου. Τὸ πλεῖστον μέρος τῷ ὀξέων ὅπερ ἐ-
λέβομεν ἀπό τῷ 'Αρκτών μερῶν, εἰσὶ λίαν σκληρά,
ἀπό τὰ ὅποια διάβαται γάλα δουλμενῶσι καλά ἐργα· τὸ
παχύστερον αὐτῶν μᾶς ἐσάλισσεν ύπο τῷ 'Αστρογόμου Κ.
Διλ. Ισλ. 'Ακαδημαϊκὴ βασιλικὴ, τὰ ὅποια εσώσα-
κει ἐκεῖνος εἰς τὴν τὸν Σιβηρίαν ὁδοιπορίαν τῷ. Εἰς ὅ-
λα τὰ τημένα τῷ Παχυσίων μέλεσκεται μόνον ἡς ὁδὸς
περιφερήσας 19 δακτύλων, ὅλοι δέ οἱ ἐπίλοιποι εἰσὶ
λεπτοί· ὁ χοιρός αὐτὸς ὁδὸς τῷ μήκεις ἐξ τοδῶν τῷ
εὗρος δακτύλων· τῇ φάνεται, ὅτι ἐκεῖνα ὅπερ εἰς τὸ Βα-
σιλικὸν τημένον μέλεσκονται, τῷ τὰ ὅποια μέρεδησαν εἰ-
τῇ Σιβηρίᾳ, τὴν πλέον τῷ 6 τῇ $\frac{1}{2}$ ποδῶν, ὅταν αὐ-
τόμης ὑστερεῖ ὀλόκληρα, ἵπαδης ὄμως εἰσιν ἡχρωματισμέ-
να, δεν διάβαται γάλα κείνη τις αὖτε εἴμιτο κατὰ τὸ τη-
νάκον.

'Εαν δέ ταραβληθῶσι τὰ ὅσα τῷ μηρῶν μέρεδησαν
ώσανται εἰς τὰς αρκτικὰς Γαῖας, φανησεται ὅτι εἴσοι
πλλάχισον πόσου μακρά, πυκνώτερα ὄμως ταῦτα μέρη βα-
λιών,

τρέχειν βιασθεῖσαν Ἀρκτῶν μέρη, ἀλλ' ὅτι ε-
κεῖ οἵσαν εἰς μίαν φυσικῶν καὶ πάντη ἐλαφί-

ρων

λίαι, ἀπὸ δι, τι κατίπαντα τῶν παρεμῶν ἐλεφαντῶν.

Τελεύταιον, παρεβάλλομεν ὡς εἰρηκαὶ ἀκερίβως τὰ
ὅσα καὶ τὰς ὁδόντας ἐλαφόντας ἀπὸ τῆς Σιβηρίας μῆτρα
ὁδόντων, τῷ δὲ ὄσέων τὴν ἐλεφαντίν σκελεσσή, καὶ ἔγγω-
είσαμεν φρονθανός, ὅτι ὅλα ἔχειναν τὰ ὄσα, εἰσὶν αὐτῷ
τῷ ζώων λέπτα. Οἱ ἐκ τῆς Σιβηρίας σεπόμενοι ὁ-
δόντες, δεινοί εἰχαντες τὸ δημαρχόν, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰλιδῆ ὁσαύ-
πτες σκλητὸν τὰ ἐλεφαντεῖν ὄσα, τὸ ὄποιον ὁ Κ. Δωβαγ-
γών ἐκτίθησιν ὡς ἐφεξῆς.

„Αφ' ἧς κοπῆς τοῦ ἐλεφαντείου ὄσαν πλαγίως, φαί-
νεται εἰς τὸ κεύτρον ἢ δεδόν πλησίον τῷ κεύτρῳ αὖ-
τοῦ τοῦ μαύρου σημείου, τὸ ὄποιον καλεῖται καρδία,
„ἀλλ' ὅμως, εἴ τι κοπῆς ὁ ὁδός κατέπι τὸ μέρος τῆς κοιλό-
τητος τοῦ, ἔχει εἰς τὸ κεύτρον αὖτοῦ, μόνον μίαν σρογ-
γύλην ἢ αἰολιδῆ τρύπαν, φάνονται δέ καμπύλαι γραμ-
ματί, αἱ ὄποιαι αἰτιδέσσως ἐκτίθησται ἀπὸ τῷ κεύτρῳ
„ἐπὶ τἷς περιφέρειαν, καὶ αἱ ὄποιαι συμπίπτουσαι δη-
ματίζουσι μικρὺς ρόμβους· κοινότερον, διερίσκεται εἰς
„τίς περιφέρειαν μία τενή καὶ κυκλοτερή δέσμη. Αἱ
„καμπύλαι γραμματί διαφοροῦνται εἰς κλόνους, κατ' αὐτούς
„λογίαν τῆς ἀπὸ τῷ κεύτρῳ αὖτοῦ ἀποσάσσεως, ὁ δέ
„ἀθεμός τῶν γραμμῶν αὖτοῦ εἰστι τῶσον μεγαλύτερος,
„ὅσῳ πλησιάζουσι φρός τίς περιφέρειαν. οὕτως, τῶν
„ρόμβων τὸ μέγενος εἴσιν ἀπαντιχῇ σχεδόν τὸ αὐτό,
„αἱ δέ πλευραὶ ἢ αἱ γωνίαι αὖτοῦ ἔχουσι τὸ χρῶμα
„ζωηρότερον τῆς ἐπιφανείας. Τῆς περιφερείας ἢ δέσμη
„σωτίζεται μερικαῖς φοραῖς, ἀπὸ ἴνων μύδεών, ἢ εγ-
„καρσίων, αἱ ὄποιαι εἴναι ἐμικηώντα ἐμεῖλον γὰρ ἀποστε-
„λούσσωσιν εἰς τὸ κεύτρον. Τὸ σχῆμα αὖτοῦ τῶν
„γραμμῶν καὶ τῶν σημείων, δεωρεῖται, ὡς ἢ ἀρχὴ τοῦ
„ἐλεφαντεῖν ὄσα, φαίνεται εἰς ὅλα αὖτις τὰ ὄσα, αλ-
„λὰ μᾶλλον ἢ ἥττον αἰδαντική εἰς τοὺς διαφόρους ὁδόγ-

34 ΕΠΟΧΑΙ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

ριν κατάσασιν, ἐπειδὴ ἔκει ἀπέκτησαν τὸ ὑ-
γιλόταπον αὐτῷ μέτρον, τῷ δὲ ἔλαβον ὄλβιλη-
ρον αὐτῷ τῷδε αὐξησιν. Οὕτως μήτε διώσασ-
ναι ὑποθέσῃ τις ὅτι αὗτοὶ ἐκομίζησαν ἔκει ὑ-
πὸ τῷ αὐθρώπῳ μόνη οὐ κατάσασις τῆς ἀλώ-
σεώς των αὐτοῖς αὐξαντῶν αἴρονται τῷ κλίματος, ἐμελ-
λε νὰ καταστήσῃ αὐτάς εἰς τὸ τετταρτημόριον. Η
τῷ δέκατοντάρτιον τῷ μεγέθυντι των (1) τὸ ὅποιον
ἀποδεικνύεται τὰ λείτουντα των.

Γ'. Ή μεγάλη ποσότης ὅπερα κατὰ τύχην
εἰς τὰς Γαῖας ἔκείνας δύρεσθη ἐρήμους οὐσας

.9e-

„πας, ὅπα δέ οὐ καταύπικον αρχῇ φαίνεται καθαρώτερον οὐ-
„νομάζονται ἔκεινα οστᾶ σπυρωτά. Εἰσὶ μερικα-
„παί ὅποιας ὄνομάζονται οστά σπυρίου χονδροῦ, ο-
„νας διακριθῶσιν ἀπὸ ἔκεινα πάντας ὅποιας ἔχουσι ανεύριον
„λεπτόν“.—^{Op. Histoire Naturelle, Article de}
^{P. Eléphant, et les memoires de l' Académie des}
^{Sciences, Ann. 1762.}

(1) Μόνη οὐ κατάσασις τῆς ἀλώσεώς των,
αὐτοῖς αὐξαντῶν αἴρονται τῷ κλίματος, ἐμελλε νὰ
καταστήσῃ τὰς Ἐλέφαντας, εἰς τὸ τετταρτη-
μόριον, η καὶ τριτημόριον τοῦ μεγέθους αὐ-
τῶν. Απεδέχθη τὸ δέκατοντάρτιον συγκείσεως εὑός ελε-
φαντίου σκελετοῦ, δύρισκομενόν εἰς τὸ βασιλικὸν παμεῖον,
ὁ ὅποιος ἔζησε δεκαεῖξ χρόνους εἰς τὸ Θηροτροφεῖον τῆς
Οὐρσαλίας, μετὰ τοῦ ὅσαν τῷ δὲ άλλων ελεφαντῶν ὅσοι
ἔπελθόσαν εἰς τῷ πατερίδατον. Ο σκελετὸς ἔκεινος
τῷ πάντας οστᾶς, αἱ τῷ μεγάλῳ καθ' ὑπερβολήι, εἰσὶ βε-
βαίως κατὰ τὸν ὄγκον τὸν ἥμισυ μικρότερα, ἀπὸ ἔκεινα
τῷ δέκατοντάρτιον, οἱ ὅποιοι εἶλοντες ζῶσιν εἰς τῷ
Ασίαν καὶ Ἀφρικήν, τοι πάντων δὲ εἰσὶ πλάκιατον δύω
τερίτω μικρότερα, ἀπὸ τὰ οστᾶ τῶν ιδίων ζῶντα δύρ-
εσθαι. En Σιβηρίᾳ.